

derved kan nedsætte de overordentlig store Kraftfoderregninger, er noget, der kun er i sin Vorden.

Hvor meget anderledes maa det ikke virke nede i Nordslesvig, hvor man har staaet næsten helt fremmed overfor den Driftsform, vi i en Menneskealder har excelleret i! Dèr har man brugt den ekstensive Drift. Det var jo behageligt at tænde sin Pibe og gaa ud i Føennerne og se, hvordan Studene befandt sig; det var en Form for Landbrug, som gav Ro og Fred, og som ikke havde store Driftsudgifter, men hvor der, selv om den ikke gav store Indtægter, alligevel var Mulighed for et Overskud. Det kan ikke undre, at alt dette frembringer meget alvorlige Forhold i Nordslesvig, og naar dertil kommer Nedslaget med Kronestigningen, er det forstaaeligt, at man er kommet ud for en meget alvorlig Krise. For at man ikke dernede skal komme alt for meget bort fra tilvante Driftsformer, for det lader sig nu en Gang ikke gøre med eet Slag — det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) var ogsaa inde paa, at Ungdommen dernede har ikke haft Lejlighed til at sætte sig ind i dette Arbejde, Befolkningen skal først til at lære det —, vil det utvivlsomt være overordentlig paakrævet, at vi arbejder paa at faa det tyske Marked aabnet for vor Kreaturudførsel, aabnet paa den Maade, at der ikke lægges alt for store Hindringer i Vejen.

Der har været talt om Tilskud til Kommunerne for at hjælpe dem i deres meget betrængte Stilling, og paa Finanslovsforslaget er der uden videre anvist nogle Millioner efter Recepten: Man tager, og alle ved naturligvis, hvor de skal tages fra; det er et godt Stykke Politik, der ligger i det. Jeg mener, der er langt mere Realitet — og at det er den eneste fornuftige Form — i det Forslag, som i Dag er stillet fra mit Parti, nemlig om at overføre Automobilomsætningsskatten til Kommunernes Vejvæsen, hvor Kommunerne er særlig trykkede paa Grund af de store Vejudgifter; det har de egentlig retfærdigt Krav paa. Og saa vil jeg sige, at ellers ønsker jeg, at Vejene maa blive ved Kommunerne. Der tales om, at de igen skulde overføres til Staten ligesom før 1867, men tror nogen, at Vejene saa bliver administreret billigt, eller at de bliver saa synderlig meget bedre? Det kan jo ikke hjælpe at kaste Bold fra den ene til den anden i vort Samfund, for til syvende og sidst er vi jo fælles om at betale Skatterne, enten de saa skal ind

gennem Staten eller gennem Kommunerne. Men naar Kommunerne udover de Forudsættninger, som var til Stede ved Overdragelsen ved Vejloven af 1867, har faaet voldsomt stærkt forøgede Udgifter, Udgifter, som de døjer med at bære, er det rimeligt at komme dem til Hjælp netop med denne Omsætningsskat, der er lagt paa Køretøjer, og som naturligt hører hjemme som Støtte for Vejvæsenet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, der var inde paa Amtskommunernes store Udgifter, har endvidere talt om det kostbare Medicinalvæsen og nævnte, at i Holbæk Amt havde man Sygehustakster, der kun androg 1 Kr. 50 Ø. pr. Sygedag, uden at det ærede Medlem udtalte sig nærmere om dette. Der er vel ogsaa et Forhold, der noget trænger til at rettes, og det har man ogsaa gjort i enkelte Amtskommuner. I sin Tid var Sygehustaksterne tænkt nogenlunde at skulle være et Vederlag for Behandlingen; det vil det være vanskeligt at komme op paa igen uden at foretage et alt for stort Tilbageskridt, men paa den anden Side er Sygehustakster som den her nævnte urimelige og medfører uheldige Forhold til den anden Side. Det samme er Tilfældet i Københavns Kommune, hvor man har Sygehustakster paa godt og vel 1 Kr., men hvor de Folk fra andre Kommuner, der er saa uheldige at blive indlagt paa Københavns Hospitaler, bliver blokket for en Betaling af 10 Kr. Der er jo ikke noget rimeligt Forhold heri, og denne lave Sygehustakst bidrager maaske ogsaa til den alt for store Belægning af Hospitalerne. Der var her maaske Anvendelse for det meget omtalte, men lidet effektive indenrigsministerielle Tilsyn med Kommunerne. Men dette Forhold burde rettes af de paagældende selv, Amtskommunen og de selvstændige Købstadkommuner. Det er jo saaledes, at de Fejl, som der kan paapeges med Hensyn til Rigsdagens Lovgivning, ser man ogsaa noget af i den kommunale Administration, det kommer vel af, at vi er af det samme Kød og Blod. Jeg finder Anledning til at minde om dette i disse Dage, da Opmærksomheden næsten udelukkende koncentrerer om Lovgivningsmagten.

Jeg vil støtte den Tanke, der har været fremme fra flere Sider om at anlægge Lille Bælts Broen som en Færdselsbro. En saadan Foranstaltning vilde utvivlsomt være en god Forretning for Staten, saa af den Grund behøver man ikke at ængstes for den i denne Nedgangstid; og naar Statsbanerne over hele det øvrige Land har Kon-